ב"ה | ערב שבת־קודש הגדול פרשת צו | ז' בניסן התשע"ה | 27.3.15 | גיליון מס' 1473

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על־ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף־יצחק אהרונוב

לקלף את השכבות החיצוניות

השיח הפלגני שהתפרץ עכשיו אינו משקף את מי שהננו באמת. הגל העכור הזה יחלוף, ובמהרה יתברר כי המאחד רב מהמפריד

מערכת הבחירות האחרונה העלתה על פני השטח מתחים פנימיים, שכבר מזמן רצינו לחשוב כי נרפאו. האווירה הציבורית אפופה רוח של קיטוב, ויש מי שמנסים ללבות את האש ולהקצין את ההתבטאויות. שוב נשמעים הדיבורים שאולי אנחנו בעצם אוסף של שבטים נבדלים ולא עם אחד.

בימים כאלה טוב לחזור אל לפיד האחדות שהניף הרבי מליובאוויטש בימים מתוחים לא פחות. הרבי החל את הנהגתו כאשר המתחים בין חלקי העם היו בשיאם. מטעני הכעס בין הציבורים היו גדולים ונפיצים. רבים חשבו שאין שום דרך לגשר על הפערים.

הרבי הציע נקודת מבט שונה. לא להביט אל החיצוניות אלא אל הפנימיות. הדימוי החיצוני אכן יוצר פער שלכאורה קשה לאחותו. זה איש אקדמיה וזה פועל פשוט. זה תלמיד חכם וזה תינוק שנשבה. זה מעדות המזרח וזה מעדות אשכנז. זה עשיר וזה עני. זה מאמין וזה מצהיר על היותו אתאיסט. אבל אם נקלף את השכבות החיצוניות נגלה נקודה פנימית המחברת את כולנו.

הרבי מליובאוויטש. להביט פנימה ולראות את הנשמה

התגייסות מרגשת

הרבי לימד לראות את הנשמה שבכל יהודי. גם מי שחזותו החיצונית קשוחה ודוקרנית, הוא רך ועדין בתוך־תוכו. גם מי שבז לכל עניין של אמונה הוא מאמין בתוך ליבו. גם מי שנראֶה אדם רע־מעללים יש בו נשמה אלוקית, חלק א־לוה ממעל. הנקודה הפנימית הזאת היא האמת שלנו, לא המעטה החיצוני.

כל השיח הפלגני שהתפרץ עכשיו אינו משקף את מי שהננו באמת. הגל העכור הזה יחלוף, ובמהרה יתברר כי המאחד רב מהמפריד. דוגמה לכך יכולנו לראות בסיפור המרגש שאירע בשבוע שעבר, כאשר קרוב למאה איש נענו לקריאה ברשת החברתית להשלים מניין לקשיש הממתין ליד קבר אשתו. היו שם צעירים ומבוגרים, דתיים ולא־דתיים, אשכנזים וספרדים. זו מהותו האמיתית של העם היהודי.

את המבט הפנימי הזה צריך לטפח ולהפנים. אל לנו להיגרר אחר השיח המתלהם והבוטה. אנחנו עם אחד, שיש בו אוצרות של אהבה וטוב לב, נתינה ועזרה לזולת. היהלום הפנימי מתכסה לפעמים אבק, אבל מתחת לאבק מסתתר היהלום הבוהק.

יום שמחה והודיה

ביום שלישי הקרוב נציין את י"א בניסן, היום שבו ירדה לעולם נשמתו הקדושה של הרבי, לפני מאה ושלוש־עשרה שנים. זה יום זכאי, יום שמחה והתעוררות, יום הודיה לקב"ה. זה יום שבו ראוי לכל אחד ואחד לעורר את הזיכרון על המגע האישי שהיה לו עם הרבי, ולהתחזק בלימוד תורתו ובהליכה באורחותיו.

אנו, שזכינו לאורו הגדול של הרבי, שנהנינו מאור תורתו, מעצותיו הקולעות, מהדרכתו המדויקת, משפע ברכותיו ומהנהגתו הכבירה, ראוי כי נודה לה' על ששתל בתוכנו נשמה כבירה זו. זה יום להגברת אהבת ישראל, להפצת היהדות, לזיכוי הרבים במצוות, ובעיקר – להתחזקות במשאת נפשו העיקרית של הרבי – ציפייה לגאולה האמיתית והשלמה על־ידי משיח־צדקנו.

ויהי רצון שבחודש ניסן זה תתקיים הבטחת חז"ל: "בניסן נגאלו – בניסן עתידים ליגאל".

יש חדש

התוועדות מרכזית

ההתוועדות המרכזית לציון יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש תהיה אי"ה בבית הכנסת בית מנחם בכפר חב"ד ביום שני, י' בניסן (30.3), בשעה 8 בערב, בהשתתפות אדמו"רים, רבנים ואישי ציבור. הזמר החסידי ר' **שמחה פרידמן** ותזמורתו של ר' **מיכאל שלוש** ינעימו את ההתוועדות. את ההתוועדות מארגן ועד כפר חב"ד.

נערכים לחג

בתי חב"ד ברחבי הארץ מחלקים לקראת חג הפסח יותר ממאה אלף חבילות מזון, ובהן מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים, למשפחות נזקקות. זה למעשה מפעל 'קמחא דפסחא' הגדול בארץ. עדיין אפשר לתרום בבתי חב"ד ולהשתתף במצווה הגדולה והחשובה הזאת. צעירי חב"ד הפיקו מגוון עלוני הסברה על החג, הלכותיו ומצוותיו, בעברית וברוסית, לילדים ולמבוגרים, והם מופצים במאות אלפי עותקים.

תרופות כשרות

מי שנזקק לתרופות בימי הפסח, יכול להיעזר ברשימות התרופות הכשרות לפסח שיצאו לאור מטעם קופות החולים. את רשימת התרופות אישרו גורמים הלכתיים מוסמכים. אם תרופה כלשהי אינה כשרה לפסח, יש לבדוק עם הרופא אם יש תרופה חלופית כשרה. אם אין כזאת והתרופה חיונית – כדאי להיוועץ ברב.

זמני השבוע

	ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
כניסת השבת	6:19	6:34	6:26	6:37	6:36	6:57
צאת השבת	7:32	7:35	7:34	7:35	7:31	7:57

322 בתי חב"ד לשירותכם
מוקד חב"ד *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 072־2770100 • **פקס'** 03־9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
הפקה: **המרכז לעזרי שליחות**
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

העלויות שחייבו זירוז מיוחד

פרשתנו נפתחת בהוראת הקב"ה למשה: "צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר". רש"י מפרש את המילה 'צו': "אין צו אלא לשון זירוז, מיד ולדורות. אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס". כלומר, מדובר כאן במצווה הכרוכה בהוצאה ממונית גבוהה, ולכן יש צורך בדרבון מיוחד.

אך למה מצווה זו דווקא נחשבת 'חסרון כיס'? יש מפרשים התולים זאת בהיותה קרבן עולה, העולה כולו לה' ונשרף על גבי המזבח. לכן יש כאן חסרון כיס מיוחד שחייב את הציווי "צו!".

קרבן יקר?

אך ההסבר הזה אינו מספק. ראשית, מבחינת מביא הקרבן אין כל הבדל בין עולה, הנשרפת כליל, לקרבן אחר, שחלקים ממנו ניתנים לכוהנים. את חלקו שלו הפסיד בכל מקרה, ו'חסרון הכיס' שלו שווה גם בקרבנות אחרים.

שנית, אם ה'צו' אמור על קרבן עולה, מן הראוי היה לומר זאת בפרשת ויקרא, שבה כבר דובר על קרבן עולה. יתרה מזו, קרבן העולה שבפרשת ויקרא הוא עולת יחיד, ואילו כאן מדובר בעולת ציבור. חסרון הכיס של האדם הפרטי בולט יותר כשמדובר בקרבן הנתרם בשלמותו מכספו האישי, מאשר בקרבן שנתרם מכספי הציבור כולו. אם כן, ראוי היה להשמיע את לשון הציווי בפרשת ויקרא.

אש רצופה

יש לומר שהכוונה ב'צו' אינה לקרבן עולה או לקרבן אחר, אלא לתיאור המפורט של עבודת הקרבנות המופיע בהמשך. התורה מצווה: "וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ, לֹא תִכְבֶּה". בהמשך מובאים תיאורים נוספים לאש שבערה על גבי המזבח בלי הפסקה.

אומר על כך רש"י: "ריבה כאן יקידות הרבה: 'על מוקדה', 'ואש על המזבח תוקד בו', 'והאש על המזבח תוקד בו', 'אש תמיד תוקד על המזבח' – כולן נדרשו במסכת יומא". כלומר, אש גדולה בערה על המזבח ברציפות. לא רק מערכת עצים אחת בערה, אלא היו כמה מערכות לתחזוק האש.

הכיס נחסר

משאבים רבים נדרשו כדי שהאש תבער במלוא העוצמה, בלי הרף, עשרים וארבע שעות ביממה, כל השנה. היה צורך בעצים רבים, ובתחזוקה מתמדת של המערכות, הן בהבערתן הן במלאכת הוצאת הדשן. ברור אפוא שזו הוצאה כספית כבדה, שבלי ספק גרמה ל'חסרון כיס' ניכר, הרבה יותר מעלות קרבן של אדם יחיד.

העלויות הכבדות האלה באות לידי ביטוי בהגדרה 'חסרון **כיס**'. כאשר אומרים 'חסרון **ממון**', ייתכן שזו עלות מינימלית, שכן גם פרוטה נחשבת ממון. אולם חסרון 'כיס' משמעו שהעלויות גבוהות כל־כך, עד שה'כיס' עצמו נחסר. כדי להתמודד עם חֶסֶר זה הורה הקב"ה למשה: "צו את בני ישראל" – וזירזם.

(התוועדויות תשד"מ, כרך ב, עמ' 1213)

מן המעיין

צדיקים | מאת הרב אליעזר ברוד

מה רואים ומה שומעים

הצדיק רואה ומכיר את העולם הבא, ואילו על העולם הזה הוא רק שומע. לעומתו, האדם הפשוט רואה ומכיר את העולם הזה, ואילו על העולם הבא הוא רק שומע.

(רבי משה מקובורין)

אור בבית המדרש

החוזה מלובלין עבר פעם אחת ליד בית המדרש וראה אור גדול בוקע ממנו. סבור היה שיושבים שם יהודים ולומדים תורה לשמה. כשנכנס, מצא שני יהודים יושבים ומספרים בשבחי צדיקים.

מעשים שהם תורה

רבי לייב שרה'ס אמר: אין אני נוסע למורי ורבי, המגיד ממזריטש, כדי לשמוע ממנו תורה, אלא כדי לראות איך הוא חולץ את נעליו וכיצד הוא קושרן. כי הצדיק האמיתי אינו צריך כלל לומר תורה ברבים. מעשיו הם תורה שלמה.

שפל בעיני מי

שאלו את רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב מה ההבדל בין צדיק לרשע. השיב להם: הצדיק שפָל בעיני עצמו, ואילו הרשע שפל בעיני אחרים...

השפעת צדיק

סח אחד מחסידי הדורות הקודמים: מי שאין בו טמטום הלב, הנה בעמדו בד' אמותיו של הצדיק הוא מתמלא בושה, וכשהוא שומע אִמרת התעוררות הוא בוכה בהתעוררות פנימית.

(ליקוטי דיבורים)

אור שפועל ישועות

מי שזכה לראות צדיק, ובפרט מי שזכה לדבר עמו, אור מקיף זה יכול לפעול ישועות בקרב האיש ההוא ובני ביתו. ואם לפעמים הגילוי הזה יתמהמה, חכה לו.

(הרבי הריי"צ מליובאוויטש)

שליטה מלאה

מצאנו בצדיקים גדולים שלא ראו את מה שלא רצו לראות ולא שמעו את מה שלא רצו לשמוע. זאת מפני התנגדותה של הנפש האלוקית לראות ולשמוע דברים שאינם ראויים לה.

(ספר המאמרים תרנ"ד)

תענוג אלוקי

תענוג הנפש האלוקית יכול לגרום אף להשמנה של הגוף הגשמי. אומרים על רבי נחום מצ'רנוביל ששומן גופו בא לו מגודל התענוג באמירת 'אמן, יהא שמיה רבא'.

(הרבי הרש"ב מליובאוויטש)

אמרת השבוע

'משהו' כעס

רבי ישראל מוויז'ניץ, בעל 'אהבת ישראל', ראה פעם אחת במאפיית המצות את מנהל העבודה מגיב בכעס כלפי אחד העובדים, על שעשה דבר־מה שלא כראוי.

מנהל העבודה הבחין כי הצדיק מביט בו בעין בוחנת והצטדק ואמר כי צעק על האיש מפני שזלזל בחובה להיזהר מחשש חמץ, והוסיף: "הלוא חמץ הוא במשהו".

הגיב הצדיק: "האמן לי, 'משהו' כעס גרוע יותר מ'משהו' חמץ".

פתגם חסידי

"עיכוב הגאולה משאיר בגלות את כל בני־ישראל, עם השכינה שנמצאת בגלות ועם המרכבה העליונה וכל מלאכי מרום. מובן אפוא ההכרח לזרז את הגאולה אפילו ברגע אחד" (הרבי מליובאוויטש)

מעשה שהיה

מאת לוי שייקביץ

האבחנה והברכה

הם פסעו אל החדר נרגשים. פגישה אישית עם הרבי מליובאוויטש, 'יחידות', היא תמיד פסגת שאיפותיו של חסיד, ועל־אחת־כמה־וכמה של חתן וכלה העומדים ערב חתונתם. זה היה בשנת תשי"ז. הרב משולם וייס, כיום שליח חב"ד במיאמי, פלורידה, וכלתו, איליין, נכנסו ברעד אל החדר.

עם כניסתם הגיש משולם לרבי את פתק בקשת הברכה. הרבי עיין בו ושאל: "אתם מבינים יידיש?". משולם השיב בחיוב, ואילו הכלה השיבה שהיא מבינה יידיש, אך מתקשה לדבר בשפה זו ומיטיבה להתבטא באנגלית. "אם כן", הגיב הרבי, "אשוחח עם החתן ביידיש, ועם הכלה באנגלית".

חלפו כמה שניות, ולפתע פרצה הכלה בבכי. היא אמרה: "האם הרבי יוכל לבקש מהחתן לצאת? רצוני לשוחח עם הרבי שלא בנוכחותו".

משולם נדהם. הרבי נתן בו מבט, והוא יצא מהחדר. מזכירו של הרבי, הרב לייב גרונר, השתומם. "מה יכולתי לעשות?", התנצל החתן, "כך ביקשה הכלה".

כעשרים דקות המתין החתן בחוץ. אמנם הדלת לא הייתה סגורה, אבל הוא לא הצליח לשמוע את השיחה בין הרבי ובין כלתו. לאחר עשרים דקות יצאה הכלה ואמרה כי הרבי ביקש שיחזור. הוא נכנס אל החדר והרבי העניק להם ברכות לנישואיהם.

כשיצאו מה'יחידות' נפרדו החתן והכלה ולא התראו עד החתונה.

מיד אחרי החופה, כאשר החתן והכלה נכנסו לחדר הייחוד, המילים הראשונות שאמר החתן לכלתו היו: "על מה דיברת עם הרבי במשך עשרים דקות?".

השיבה הכלה: "אני מקווה שלא תכעס עליי... אמרתי לרבי שרצוני לבטל את החתונה".

"לבטל את החתונה?!", התמלטה השאלה מפיו של החתן הנדהם.

"כן", השיבה. "אמרתי לרבי שאני בעלת מזג נורא ואיום. אני חסרת סבלנות. עד עכשיו לא הבחנת בכך, אך ברור לי שאחרי החתונה לא יעבור זמן רב ואתה תבין שטעית טעות גדולה והתחתנת עם האישה הלא־נכונה, עם מכשפה. הנישואין יעלו על שרטון ויסתיימו בגירושין. החלטתי שאני מעדיפה שלא להתחתן מלהיקלע להרפתקה כזאת".

"ומה אמר הרבי?", שאל החתן ההמום.

"הרבי חייך", השיבה הכלה, "ואמר לי באנגלית: 'הקב"ה יברך אותך בילדים רבים, והם ילמדו אותך את מידת הסבלנות. לכן אינך צריכה לבטל את החתונה. ועד שייוולד הילד הראשון, לכי להתנדב במרכז רפואי, ומה טוב בבית רפואה לילדים. ההתנדבות תסייע לך ללמוד להתייחס לאנשים בסבלנות'".

החודשים חלפו ובני הזוג טרם נפקדו. האישה החלה לדאוג והלכה עם בעלה לבדיקה אצל מומחה במיאמי, עיר מגוריהם. הרופא ביצע סדרת בדיקות מקיפה, ובסיומן התיישב על כיסאו מול השניים בארשת פנים חמורה.

"ראו", אמר בטון קודר, "יש בפי בשורות שלא ישמחו אתכם. האישה סובלת מבעיה פיזיולוגית חמורה, שמשמעותה כי לעולם לא תוכל להרות. היא תהיה עקרה. עליכם להשלים עם המציאות".

הדברים הקשים נפלו על ראשם כרעם ביום בהיר. הם יצאו מהרופא שבורים ורצוצים. הבעל ניסה לעודד את רעייתו: "האיש הזה איננו הרופא היחיד בעיר. נלך לרופא אחר, לקבלת חוות־דעת שנייה".

מיהרו השניים וקבעו תור אצל רופא בכיר אחר, אולם גם הוא אישש את ממצאי קודמו. "אין שום דבר שאפשר לעשות בעניינכם", הוסיף ואמר.

מיד עם חזרתם לביתם מיהר משולם וייס להתקשר למזכירו של הרבי, הרב גרונר. "אנא מסור את דברי הרופאים לרבי ובקש את ברכתו בעבורנו", אמר למזכיר. זה הבטיח לעשות זאת מיד.

כעבור חודש נפקדה האישה, ובחלוף תשעה חודשים ילדה את בנה הבכור, מרדכי. המיילד לא היה אלא הרופא השני, שתמך בממצאי הבדיקה של הראשון. אותו רופא יילד במרוצת השנים את כל חמישה־עשר הילדים של משפחת וייס...

כשהייתה הגברת וייס באמצע שנות הארבעים לחייה הלכה לסדרת בדיקות מקיפה אצל מומחה לבריאות האישה. זה עשה את הבדיקות, ואז אמר בטון רך: "ודאי את חשה אכזבה רבה"...

"אכזבה?", תהתה הגברת וייס, "ממה?".

"וכי אינך אורתודוקסית?", תהה הרופא הבכיר.

"אכן", אישרה האישה.

"אני יודע", אמר הרופא, "שבציבור שלכם הרצון ללדת ילדים חזק מאוד. בבדיקה אני מוצא שמעולם לא זכית לפרי בטן. זו ודאי אכזבה עצומה בעבורך להיות נשואה שנים רבות כל־כך בלי ילדים".

הגברת וייס חייכה לעצמה ולא הגיבה. כשיצאה החוצה, אל בעלה, פרצה בצחוק. היא שיתפה את בעלה בדברי הרופא ושניהם צחקו. "איך אתה מסביר את זה?", שאלה האישה.

"פשוט מאוד", השיב לה. "הלוא הרבי בירך אותך לפני חתונתנו שהקב"ה יברכך בילדים רבים, ולכן ילדת את כל הילדים האלה למעלה מדרך הטבע – בזכות ברכתו של הרבי!".

(על־פי עדות וידאו של הרב וייס למגזין JEM)

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

חודש הגאולה

חז"ל נחלקו ביניהם (ראש השנה יא,א) על זמן הגאולה. רבי אליעזר אומר: "בניסן נגאלו, בתשרי עתידין ליגאל", ורבי יהושע סבור: "בניסן נגאלו, בניסן עתידין ליגאל". המחלוקת אינה מתמקדת רק בחודש שבו תבוא הגאולה, אלא יש כאן בעיקר מחלוקת על מהות הגאולה.

החודשים ניסן ותשרי מסמלים שתי דרכים נבדלות. תשרי הוא החודש שבו נברא העולם, והחודש הזה מייצג את ההנהגה הטבעית, שבאה בתוך מערכות העולם. לעומתו, ניסן הוא חודש הגאולה, שבו אירעה יציאת מצרים מתוך ניסים אדירים. ניסן מייצג את ההנהגה הניסית של הקב"ה, המשددת את מערכות הטבע ('ניסן' גם מלשון 'ניסי ניסים').

מחלוקת על דרך הגאולה

השאלה שבה נחלקו רבי אליעזר ורבי יהושע היא בעצם כיצד תבוא הגאולה – בתהליך הדרגתי, שמתחולל בתוך מסגרות העולם, כאשר העולם נעשֶׂה אט־אט מוכן ומוכשר לקבל את אור הגאולה, או בצורת נס אדיר – כשם שבאה יציאת מצרים.

רבי אליעזר סבור שהגאולה האמיתית והשלמה שונה מגאולת מצרים. שם היה מקום לתהליך ניסי, מכיוון שהעולם טרם הזדכך וטרם היה יכול להכיל את אור הגאולה, ובני ישראל היו שקועים במ"ט שערי טומאה, ולכן לא הייתה ברירה אלא לשבור את מערכות הטבע ולהביא את הגאולה מלמעלה. אולם הגאולה האמיתית והשלמה, שבאה לאחר מתן תורה ולאחר הזיכוך שנעשה בעולם על־ידי העבודה של עם ישראל – היא צריכה לבוא בתוך מסגרות העולם דווקא ולא על־ידי ניסים על־טבעיים. זו משמעות עמדתו "בניסן נגאלו, בתשרי עתידין ליגאל".

אולם רבי יהושע סבור שגם הגאולה האחרונה תבוא בניסים גדולים, ולכן הוא אומר: "בניסן נגאלו, בניסן עתידין ליגאל". שכן אף שהעולם נזדכך ונתקדש במשך הדורות ונעשה כלי לאור הגאולה, עדיין רב המרחק בין מציאות העולם לבין הגאולה. אי־אפשר לצפות שהגאולה תבוא אט־אט בדרכי הטבע, אלא חייב להתרחש נס אדיר שבמהלכו יפציע אור הגאולה – ממש כשם שהיה צורך בניסים בזמן גאולת מצרים.

מלמעלה ובפנימיות

מחלוקת זו היא בעצם המשך לעוד מחלוקת בין שני התנאים. נאמר בגמרא (סנהדרין צז,ב): "רבי אליעזר אומר: אם ישראל עושין תשובה – נגאלין, ואם לאו – אין נגאלין". לעומתו רבי יהושע סבור שכשיגיע זמן הגאולה, שום דבר לא יוכל לעכבה; שכן הגאולה אינה תלויה "לא בתשובה ומעשים טובים", אלא תבוא מלמעלה. לדעת רבי יהושע, גם התשובה שתידרש לצורך הגאולה תבוא מלמעלה – הקב"ה ייצור נסיבות שיאלצו את עם ישראל לשוב בתשובה.

בהמשך נאמר שם שרבי אליעזר שתק והודה לרבי יהושע, ואכן כך נקבעה ההלכה. גם במחלוקת על חודש הגאולה ההכרעה היא שזה חודש ניסן, כפי שנאמר בפשטות במדרש (שמות רבה טו,א): "יבוא משיח, שנקרא ראשון, בחודש הראשון, שנאמר החודש הזה לכם ראש חודשים" (= חודש ניסן).

אולם אף שהגאולה תבוא 'בניסן' – מתוך ניסים ומלמעלה – בכל־זאת היא תהיה פנימית ותחדור לתוך גדרי המציאות (שלא כבגאולת מצרים), שכן העבודה של עם ישראל במשך כל הדורות כבר הכינה את הקרקע וסללה את הדרך, שכאשר יפציע אור הגאולה יוכל העולם לקבלו בפנימיות ובתוך גדריו הטבעיים. זו גדולתה של הגאולה הקרובה, שאף שהיא באה מלמעלה, היא מתחברת עם המציאות הטבעית של העולם וחודרת לפנימיותו בשלמות העליונה ביותר.

חיים יהודיים

מאת מנחם כהן

הנהג, האח והברכה המפתיעה

חודשיים חלפו מאז היום ששינה את חייו של **הרצל-שמעון ביטון**, נהג האוטובוס של קו 40 בחברת דן, שנפצע קשה לאחר שנאבק במחבל. במהלך נסיעה בלב תל־אביב החל המחבל לדקור את ביטון ואת הנוסעים. הוא לא איבד עשתונות וטלטל את האוטובוס מצד לצד בתקווה שהמחבל ייפול. "בשלב מסויים נתתי גז ובלמתי פתאום והוא עף עליי כמו טיל", שִחזר לאחר מעשה.

על־אף פציעתו הקשה הוסיף ביטון להיאבק במחבל ושניהם התגלגלו אל מחוץ לאוטובוס. המחבל שב ודקר אותו. הוא איבד דם רב, ופונה לחדר המיון במצב קשה. כיום הוא בתהליך החלמה ושיקום.

כוח עליון

הרב **מנחם קוטנר**, מנהל מטה צעירי חב"ד למען נפגעי הטרור, עומד בקשר עם ביטון מאז הפיגוע. בימים האחרונים ביקר בביתו והעניק לו מצות שמורות לחג הפסח. "שמעון חזק ברוחו", מספר קוטנר. "באחת השיחות שלנו התבטא על הרגעים הדרמטיים באוטובוס ואמר: 'זה לא אני שנאבקתי, הרגשתי שאחי המנוח, אף הוא נהג אוטובוס, מנחה אותי'".

במהלך השיחה הפתיע הנהג את קוטנר בסיפור מרגש שהתרחש לאחיו, **אלי**, עם הרבי מליובאוויטש. לכבוד יום הולדתו של הרבי פנינו אל האח כדי לשמוע את הסיפור ממקור ראשון.

רגע מיוחד

רשות הדיבור לאלי: "לפני יותר משלושים שנה התגוררתי בניו־יורק וזכיתי לבקר כמה פעמים אצל הרבי במעמד 'חלוקת דולרים' ולקבל ממנו דולר לצדקה בתוספת ברכה. פעם אחת אף הבאתי את הוריי. אבי קיבל דולר וביקש ברכה גם לילדיו. הרבי נתן לו שנים־עשר דולרים – דולר לכל ילד... זה היה רגע מיוחד.

"לפני כ־27 שנים החלטנו להרחיב ולשפץ את בית הכנסת שלנו, 'אגודת טוב', בסטטן־איילנד. אני התגייסתי למשימת איסוף הכספים. המלאכה לא הייתה קלה. אספנו דולר לדולר, ועדיין חסרו לנו שבעים אלף דולר להשלמת הבנייה.

רשם וחתם

"החלטתי לנסוע אל הרבי ולבקש ברכה להצלחת המשימה. כשהגיע תורי, ביקשתי מהרבי שיברכני כי אזכה לסיים את בניית בית הכנסת. הרבי נתן לי עוד דולר והורה לי להעמיד קופת צדקה בבית הכנסת ולשים בה את השטר. אמרתי: 'תודה רבה, רבי' ויצאתי. הרגשתי קצת אכזבה. ציפיתי לקבל ברכה, אבל הוא רק אמר לי לשים קופת צדקה. לא הבנתי איך זה קשור למה שביקשתי.

"אבל הרבי אומר ולא מתווכחים", אומר אלי, הדבק כל חייו באמונת צדיקים. "מיד קניתי קופת צדקה והעמדתי אותה בבית הכנסת.

ביטון עם הרב קוטנר. אמונת צדיקים

הרב של בית הכנסת שאל אותי אם אני חושב להשיג את הסכום החסר באמצעות תרומות של חמישה ועשרה סנט... סיפרתי לו שזו הוראת הרבי. בדרשתו באותו ערב, אחרי תפילת ערבית, ביקש הרב מהמתפללים לעזור יותר בתרומות לבנייה. בסיום הדרשה ניגש אליי יהודי שקבע את מגוריו בסטטן־איילנד כמה ימים קודם לכן וביקש שאבוא אל ביתו עוד הערב. באתי אליו, והוא פשוט הוציא פנקס המחאות, רשם שבעים אלף דולר וחתם. הייתי בהלם. הרבי הורה לי לשים קופה צדקה, והתרומה החסרה נתקבלה בו־ביום". ואלי מסיים: "עד היום נפשי קשורה ברבי".

אספן קונה

מכתבים וכתבי יד מאדמורי"ם ורבנים מכל הדורות.

וכן ספרי קודש, בפרט ספרי חסידות עתיקים.

וחפצי יודאיקה עתיקים.

תשלום גבוה

052-718-1010

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

פסח שחל בשבת

שאלה: מה הן ההלכות כשחל פסח בשבת?

תשובה: את ה'זרוע', שנוהגים לצלותה מעט באש, יש לצלות מערב שבת. המשתמשים ל'מרור' בשורש 'חזרת' צריכים להקפיד לטחנו מבעוד יום. לאחר מכן יש לאחסנו בכלי סגור.

המשתמשים בחסה השמורה מחרקים יכולים להסתפק בשטיפה בלבד, גם בשבת. חסה רגילה יש לנקות מבעוד יום מחרקים (שפשוף כל עלה בליפה עם דטרגנט סטרילי או נוזל לניקוי כלים, בריכוז דומה להדחת כלים; שטיפת העלים היטב במי ברז ובדיקה חזותית). לאחר הבדיקה יש לייבש ולאחסן במקרר או בשקית ניילון סגורה.

מי מלח יש להכין מבעוד יום. מי ששכח – יכין רק את ההכרחי לטיבול, בריכוז נמוך.

לחרוסת נהוג להוסיף מעט יין, ויש לעשות זאת מבעוד יום. מי ששכח, ייתן תחילה את היין בכלי, יניח בו את החרוסת, ייצור עיסה דלילה, ויערבבנה בידית הכפית.

שאלה: מהי מצוות ביעור מעשרות?

תשובה: השנה בערב שביעי של פסח חייבים לבער את כל התרומות והמעשרות, אם יש כאלה, מן הבית (ויש מחמירים כדעה המקדימה זאת לערב פסח).

מי שיש לו פירות מגידולי הארץ, השייכים הלכתית לשנים הקודמות (עד סוף תשע"ד), יפריש מהם תרומות ומעשרות. מעשר עני ודאי – חייבים לתיתו לעני, או לגבאי צדקה, או לזַכות את המעשר לעני או לגבאי על־ידי הגבהת הפירות על־ידי אדם אחר.

מעשר שני, בין שעודנו בפירות ובין שכבר חולל על מטבעות, יש לבערו מן העולם. יש לפדות את כולו על כף סוכר, ולהמיסו בכיור. פירות השנה הרביעית של העץ, 'נטע רבעי', דינם כדין מעשר שני. מנויי 'קרן המעשרות', 'בית האוצר' וכדומה, פטורים מסעיף זה.

מעוניין לקנות

ספרי תורה

פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

וכן כלי כסף, רימונים לס"ת,

כתרים, אצבעות,

מגילות אסתר פסולות ועוד...

052-9772525

הסרת משקפיים

עושים בבי"ח

מחיר קבוצתי!

* לתקופת בין הזמנים

לבדיקת התאמה ללא תשלום:

*8464

www.assuta-optic.co.il

אסותא

אופטיק

רואים שזה בטוח!

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020